

030328-1

konec metafyziky jako předmětného myšlení - a potřeba metafyziky nové
až dosud byla většinou podceňována spjatost staré metafyziky s myšlením
geometrů

význam představového schematu pro filosofické myšlení

staré schema: trojúhelník - mimo čas a (živý) prostor; místo toho prostor
konstruovaný a čas zpochybněn docela (později jako čtvrtý rozměr prostorový)

je zapotřebí vyjít z nějakého odlišného schematu: budiž to schema „události“

první, čeho musíme pečlivě dbát, je právě časovost události: událost není
v žádné chvíli celá „přítomná (aktuální), tedy musíme změnit tradiční chápání
tzv. „jsoucnosti“

druhá stránka, neméně důležitá, je v tom, že událost (pravá) je jednotou, tj. je
(vnitřně) sjednocena; pro rozlišení „vnitřního“ a „vnějšího“ budeme muset také
zapojit časovost - při zvnějšňování vnitřního je vnitřní *dříve* než jeho zvnějšnění
(pro srovnání je pak třeba ukázat, jak dochází k zvnitřňování vnějšího - tam je
kořen omylů spjatých s kauzalismem)

rozdíl mezi pravou a nepravou událostí: pravá je vnitřně integrována, kdežto
nepravá musí být jako integrovaná teprve někým interpretována (čili integrována
zvnějšku, zvenčí)

„nitro“ (vnitřní stránka) každé události je zdrojem, pramenem jejího „stávání se“,
zatímco „vnějšek“ (vnější stránka události) je materiálem onoho „stávání se“ -
problém FYSIS; to ovšem jen v jednodušších případech

(Písek, 030328-1.)